

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

לפני כבוד השופט אלעד לנג

תובע

ברק ביאזי

ע"י ב"כ עוה"ד יצחק כהן

נגד

נתבע

יעקב קרפך

ע"י ב"כ עוה"ד תמיר בלנק
(מטעם הלשכה לסיוע משפטי)

פסק דין

1

2

א. פתח דבר

3

1. לפני תביעת התובע לקבלת פיצוי וסעדים נוספים בגין דברים שנאמרו ופורסמו על ידי הנתבע ברשת החברתית "פייסבוק", בעקבות דוח שנתן התובע, שוטר בתפקידו, לנתבע בגין אי-עטיית מסכה במקום ציבורי בתקופת התפרצות נגיף הקורונה.

4

5

6

2. ייאמר כבר עתה, כי בהתאם לראיות שהוצגו לפני בתיק זה, הנתבע, יליד 1984, הנו אדם בעל מוגבלות שכלית הסובל "מגיל צעיר מקשיים חברתיים ניכרים ומהתנהגות מוזרה... התואמת לאבחנה של הפרעה בספקטרום האוטיזם (Autism Spectrum Disorder)...". כך שלמרות אינטליגנציה תקינה ואף למעלה מכך, סובל הנתבע מקשיים בתפקוד החברתי והתעסוקתי, מקושי בהבנת סיטואציות חברתיות ותקשורת לא מילולית כמו גם "מהיצמדות למערכת אמונות מיוחדות שלו, גם ברמה הנראית כחסרת תובנה ושיפוט" (עמ' 4-5 לחו"ד הפסיכיאטר פרופ' יואב כהן שהוגשה ביום 5.12.23, בהסכמת הצדדים, כראיה למצבו הרפואי של הנתבע).

7

8

9

10

11

12

13

14

3. תיאור תמציתי זה של מצבו הרפואי של הנתבע הובא כבר בפתח פסק-הדין משום שלדעתי לו השלכה על האופן שבו נדרש בית המשפט לבחון ולהכריע בסוגיות העומדות בפניו בתביעה, בפרט בכל הנוגע לפיצוי המגיע לתובע בגין מעשי הנתבע אלה ולאופן ניהול ההליך על ידי הצדדים.

15

16

17

18

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 **ב. העובדות הרלוונטיות**
- 2 4. ביום 31.8.20 במהלך סיור בקניון "הדר" בירושלים, הבחין התובע, אשר עבד באותה
- 3 עת כשוטר ביחידת השיטור העירונית, כי הנתבע אינו עוטה על פניו מסכה, בניגוד
- 4 ל"תקנות הקורונה" שחלו באותה עת.
- 5 5. התובע ושוטר נוסף שהיה עמו, דרשו מהנתבע להזדהות בפניהם ולספק הסבר לכך
- 6 שהוא אינו עוטה מסכה במקום ציבורי, כנדרש באותה עת. הנתבע סרב להזדהות
- 7 באופן עקבי ועקרוני וכן נמנע מלספק לשוטרים הסבר לשאלה מדוע הוא אינו עוטה
- 8 מסיכה כנדרש - על אף שאין חולק כי הנתבע החזיק ברשותו אישור רפואי אשר העניק
- 9 לו פטור מעטיית מסכה בציבור. בעקבות כך, עוכב הנתבע על ידי השוטרים, הוצא על
- 10 ידם מהקניון ולאחר שנאסף על ידי רכב משטרה שהגיע למקום, הובל לתחנת
- 11 המשטרה שבתחנת "תלפיות", לצורך זיהויו. הנתבע שוחרר מתחנת המשטרה בחלוף
- 12 2.5 שעות, ללא הליך חקירתו.
- 13 6. במהלך האירוע בקניון הוחלפו בין הנתבע והשוטרים דברים אשר תועדו באמצעות
- 14 מצלמת הטלפון הנייד של הנתבע ב-4 סרטונים שונים (סרטון בן 8:33 דקות בתוך
- 15 הקניון; סרטון בן 5:53 דקות מחוץ לקניון; סרטון בן 2:10 דקות מחוץ לקניון וסרטון
- 16 בן 4:01 דקות ברכב המשטרה (להלן: "הסרטונים")). בסרטונים מופיעה, בעיקר,
- 17 דמותו של התובע כאשר הנתבע נשמע בהם אומר לתובע כי הוא "יותר גרוע מנאצי"
- 18 (דקה 4:51 לסרטון בתוך הקניון); כי הוא "פאשיסט מקצועי" (דקה 8:08 לסרטון
- 19 בתוך הקניון) וכי הוא "לא תומך בפאשיזם שלכם" (דקה 1:45 לסרטון בתוך הקניון).
- 20 עוד אמר הנתבע לשוטרים כי "לחיות על חשבוננו כל החיים, זה הכי טוב שיש" (דקה
- 21 1:25 לסרטון מחוץ לקניון) כי הם "סתם מציקים לי ולכולם" (דקה 3:13 לסרטון
- 22 מחוץ לקניון); כי "אם אנשים היו מאמינים למה שאתה עושה, אנשים היו נותנים
- 23 לכם כסף באופן וולנטרי" (דקה 4:08 לסרטון מחוץ לקניון); כי "אתם גונבים מאנשים
- 24 כסף כמו מבר רפאלי" (דקה 2:48 לסרטון מחוץ לקניון); כי "הכי קל לגנוב ולשתות
- 25 אנשים" (דקה 4:21 לסרטון מחוץ לקניון); וכן אמר כי "אם הייתם מנסים לפחות
- 26 לעשות איזו עסקה וולנטרית, שאני משלם לך, ואתה נותן לי ערך, לא איזה פקיד
- 27 עליון, שמה, זה הרבה יותר טוב. נהפכנו למדינת הפקידים. כל אחד יכול לסחוט
- 28 מישהו אחר" (דקה 5:29 לסרטון מחוץ לקניון); וכי השוטרים "מסכנים" (דקה 1:13
- 29 לסרטון ברכב המשטרה) (להלן תכונה כל מסכת האירועים והאמירות הללו: "האירוע
- 30 בקניון").
- 31 7. בעת שהותו של הנתבע בתחנת המשטרה נאמרו על ידי הנתבע, לטענת התובע, אמירות
- 32 נוספות מצדו כדלקמן: "הייתי יורק לך בפרצוף"; "יא בן זונה"; "הלוואי והיו יורים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

1 **לכם כדור בראש"; "נאצי"; "יותר גרוע מנאצי" ו"אני לא סובל שוטרים" (להלן יכוננו**
2 **אמירות אלה: "האירוע בתחנת המשטרה").** האירוע בתחנת המשטרה לא תועד
3 בצילום על ידי הנתבע.

4 .8 ביום 2.9.20, היינו יומיים לאחר האירוע בקניון, העלה הנתבע פרסום (פוסט) בקבוצה
5 המכונה "ירושלמים וירושלמיות" ברשת החברתית "פייסבוק" אליו צורפו הסרטונים
6 מהאירוע בקניון ובו נכתב על ידי הנתבע כדלקמן (השגיאות במקור):

7 **"השוטר 'ברק' עצר אותי ל-3 שעות כדי ללמד אותי לקח! היום**
8 **רמיסה זכויות הפרט זאת המטרה של עבודה המשטרתית!**

9
10 **אירוע בקניון 'הדר' שאחריו השוטרים נוקמים בי במעצר של 3**
11 **שעות כדי להתיש אותי ועל זה שלא נכנעתי מיידית להציג להם**
12 **תעודת זהות... בנוסף סירבתי שימדדו לי חום בתחנה אז הם**
13 **אזקו אותי ומדדו לי חום בכוח.**
14 **ברק הוא העבריין הראשי שניסה להתיש אותי כדי להראות**
15 **כמה הוא גבר!"**

16 (פרסום זה לא צורף לכתב התביעה אלא הוגש לתיק ביום 19.1.22 באמצעות דיסק-
17 און-קי, בהתאם להחלטת בית המשפט (כב' השופט א' גורדון) מיום 6.1.22, להלן:
18 **"הפרסום בפייסבוק").**

19 .9 בתגובה לפרסום בפייסבוק, נכתבו על ידי מספר "עוקבים" של הנתבע ברשת
20 הפייסבוק הודעות אשר חלקן ביקרו את מעשי הנתבע וחלקן חיזקו את ידיו תוך
21 הוספת אמירות ברוח דומה, להן הגיב הנתבע בכותבו: **"נכון.... אני פחות רהוט**
22 **בדיבור, אבל לא מתחרט על המילים, הם מפעילים עליי אלימות ואני עוד זה שצריך**
23 **להיות נחמד"; "החוק לא מעניין, הם הציקו לי רק בגלל מסכות"; "ברור...זה למה**
24 **אני קיצוני בקטע הזה"; "תודה! יש המון סרטונים שלא הספקתי לפרסם! יש גם**
25 **סרטונים שהשוטרים מציקים לי בדיוק כשדיברנו בטלפון"; "החוק לא מעניין... אם**
26 **נספור את החוק אז כל הפשעים של הנאצים בכלל היו לגיטימיים".** בנוסף, בתגובה
27 להודעה שפורסמה על ידי ב"כ התובע לפרסום בפייסבוק השיב הנתבע כי **"...התנהגות**
28 **השוטר הייתה לדעתי דומה להתנהגות של מאפיונר.. הוא בא לסחוט ממני כסף וגם**
29 **השתמש בכח. תזכירי לי למה אתה חושב שהוא שוטר? בגלל הביגוד?"** (תגובות
30 הנתבע צורפו לתיק, אף הן, ביום 19.1.22 באמצעות הדיסק-און-קי, להלן יכוננו:
31 **"תגובות הנתבע בפייסבוק").**

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

10. ביום 4.9.20 פרסם הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו הודעת התנצלות על השימוש במילה "נאצי" בסרטון והסביר את התנהגותו באירוע, בתמצית, בטענה כי הרגיש שהשוטרים ניסו לכפות עליו לשים מסיכה חרף בחירתו האישית (הפרסום צורף **כנספח 1** לכתב ההגנה). אין חולק כי הפרסום בפייסבוק הוסר על ידי הנתבע והוא אינו מופיע עוד ברשת הפייסבוק.

11. בעקבות אמירות התובע באירוע בקניון, בתחנת המשטרה וברשת הפייסבוק, הגיש התובע את תביעתו, במסגרתה עתר לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי כספי, ללא הוכחת נזק, בסך של 200,000 ש"ח, או בסכום גבוה מכך "**ככל שסבור בית המשפט שיש להגדיל את סכום התביעה נוכח חומרת הדברים**", למתן צו עשה לנתבע להסיר את פרסומיו וכן לפרסם הודעת התנצלות כלפי התובע ומשפחתו בשני עיתונים יומיים ובפייסבוק של הנתבע למשך 30 ימים לפחות (ר' סוף עמוד 9 וראש עמוד 10 לכתב התביעה המתוקן).

ג. טענות הצדדים, ראיותיהם והמהלך הדיוני

12. התובע מבקש לראות בכל אחת מהאמירות שאמר הנתבע לתובע באירוע בקניון, בתחנת המשטרה וברשת הפייסבוק כפרסום עצמאי אשר מזכה אותו בקבלת פיצוי כספי ללא הוכחת נזק לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**"). לטענתו, הנתבע ביצע את המעשים המיוחסים לו מתוך מטרה ליצור פרובוקציה מכוונת, כחלק מאידאולוגיה אנרכיסטית בה הוא מחזיק, במסגרתה התכוון לבייש את השוטרים ולפגוע בכבודם, כפי שעשה במספר רב של פרסומים נוספים שנערכו על ידו ברשת הפייסבוק (פרסומים נוספים אלה צורפו **כנספח 1** לכתב התביעה). לטענת התובע, הנתבע **מתחזה** לאדם בעל מוגבלות שכלית, בעוד שהוא כשיר לחלוטין לעמוד לדין, בעל אינטליגנציה גבוהה והבנה מלאה של המעשים המיוחסים לו ושל ההליך המשפטי שנקט התובע נגדו. בתוך כך מבקש התובע שלא להתחשב במצבו הרפואי הנטען של הנתבע ולהעביר לו ולשכמותו, מסר חינוכי נוקב בדבר הפסלות שבמעשיהם, בדמות חיובם בפיצוי כספי בשיעור גבוה.

13. לתמיכה בטענותיו, הגיש התובע תצהיר עדות ראשית מטעם עצמו בלבד.

14. הנתבע טוען כי מדובר בתביעה "מנופחת" המתייחסת, בסופו של יום, לפרסום אחד שנעשה במסכת עובדתית אחת. לטענת הנתבע, לאור מצבו הבריאותי והנפשי הוא נלחץ מהאירוע אליו נקלע בקניון - בו ראה כהתנכלות מצד השוטרים - נכנס ל"אמוק" אשר השפיע על התנהגותו כך שאמירותיו נעשו "בעידנא דריתחא" בחוסר מודעות (ר',

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 למשל, ס' 4-5, 20 ו-29-27 לכתב ההגנה). עוד נטען כי מעשי הנתבע חוסים תחת הגנת
2 תום-הלב שבסעיפים 15(2)-15(3) לחוק (ס' 6 לכתב ההגנה). כן מדגיש הנתבע כי הוא
3 הסיר את הפרסום ופרסם הודעת התנצלות ובה מסר הסבר להתנהגותו ולשימוש
4 שעשה במילה "נאצי" (ר' **נספח 1** לכתב ההגנה).
- 5 15. לתמיכה בטענותיו הגיש הנתבע תצהיר עדות ראשית מטעם עצמו בלבד. יצוין, כי
6 מסמכים אשר נערכו והוגשו לתיק בימים 27.3.22 ו-3.5.22 על ידי הנתבע עצמו, בהם
7 פרש הנתבע בהרחבה את תפישת עולמו ועוד, הוחלפו בתצהיר ערוך כדין, בהתאם
8 להחלטת בית המשפט בדיון מיום 14.2.23.
- 9 16. ביום 3.4.24 נחקרו העדים על תצהיריהם, כאשר סיכומי הצדדים הוגשו בכתב לנוכח
10 קושי טכני שהתעורר בשמיעת סיכומי ב"כ התובע, אשר השתתף בדיון, לבקשתו,
11 באמצעות היועדות חזותית.
- 12 **ד. דיון והכרעה**
- 13 17. לאחר שבחנתי את כל מסמכי התיק, התרשמתי מעדויות העדים שהעידו בפניי
14 ושקלתי את טענות הצדדים, אני סבור שדין התביעה להתקבל בחלקה. להלן אבאר
15 החלטתי זו.
- 16 18. מושכלות יסוד הן כי הכרעה בתביעת לשון הרע תיעשה בארבעה שלבים: "**קביעה כי**
17 **מדובר ב"פרסום"**; **קביעה כי הפרסום הוא משום "לשון הרע"** לפי מובנו הטבעי
18 והרגיל בעיני קורא סביר; **בדיקה אם הפרסום מוגן; ואחרון: בהיעדר הגנה, בחינת**
19 **הסעד המתאים לנפגע מהפרסום**" (ע"א 6903/12 **Canwest Global**
20 **Communications Corp נ' אלי עזור** (22.7.15) בעמ' 16; ר' גם: ע"א 8345/08 **עופר**
21 **בן נתן נ' מוחמד בכרי** (27.7.11) מעמ' 14).
- 22 **יסוד ה"פרסום"**
- 23 19. סעיף 2(א) לחוק מגדיר "פרסום" ככזה הנעשה בין בעל-פה או בכתב, אם היה מיועד
24 להגיע לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע (ס"ק 1) או,
25 בכתב, אם היה עשוי, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע (ס"ק 2).
- 26 20. בענייננו, על יסוד העדויות שנשמעו בפני ועל יסוד צפייה בסרטונים ובפרסום
27 בפייסבוק, ניתן לקבוע כי כל האמירות שנאמרו על ידי הנתבע **באירוע בקניון** מקיימות
28 את דרישת הפרסום הן משען יועדו להגיע והגיעו בפועל לאדם אחר זולת הנפגע - שהרי
29 אין חולק כי בקניון נכח שוטר נוסף ששמע את הדברים וברכב המשטרתי נכח שוטר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

1 שלישי ששמע מקצת מהדברים - והן משאותן אמירות צורפו, בכתב (בסרטונים)
 2 **פרסום בפייסבוק** כך שהן הגיעו בפועל לעוקבים אחר פרסומי הנתבע וממילא
 3 עשויים היו להגיע לאדם זולת התובע. כך הדבר גם באשר לטקסט המילולי שנכלל
 4 **בפרסום בפייסבוק ובתגובות הנתבע בפייסבוק** שניהם הגיעו בפועל לעוקבי הנתבע
 5 ויכולים היו להגיע לאדם זולת התובע - כך שהם עולים כדי ביצוע פרסום (ר' לעניין
 6 פרסום בפייסבוק - רע"א 1239/19 **שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ** (8.1.20)
 7 וכך רע"א 1688/18 **סרנה נ' נתניהו** (15.4.2018)).

8 21. שונה הדבר באשר לאמירות בעל-פה שיוחסו לנתבע **באירוע בתחנת המשטרה** - זאת
 9 משחרף טענת התובע לפיה הנתבע אמר את המיוחס לו **"לאזוני השוטר מאיר**
 10 **אלגרבל, שוטרי התחנה ועוברים ושבים"** (ס' 22 לכתב התביעה המתוקן וס' 51
 11 לתצהיר התובע) - נמנע התובע מלהביא לעדות מי מאנשים נוספים אלה ששמעו,
 12 לכאורה, את אמירת הדברים - חרף הכחשתם על ידי הנתבע (ר' ס' 67 לכתב ההגנה).
 13 כן יצוין כי התובע אף נמנע מלהציג בפני בית המשפט את סרטון מצלמת הגוף שצולם
 14 על ידי השוטר אלגרבל (או למצער נמנע מלבקש מבית המשפט צו לקבלתו מהמשטרה
 15 – ר' בעמ' 12 ש.21-29 לפרוטוקול) ככל שזה תיעד בנוסף לאירוע בקניון את האירוע
 16 בתחנת המשטרה (ר' עמ' 20 ש.21-25 לפרוטוקול). הימנעותו של התובע לזמן לעדות
 17 עדים אלה ולהציג בפני בית המשפט תיעוד ממצלמת הגוף של השוטר - רובצת לפתחו
 18 של התובע כך שנדרש להניח כי ראיות אלה, לו היו מובאות, לא היו תומכות בטענות
 19 התובע (ר' ע"א 548/78 **שרון נ' לוי**, פ"ד לה (1) 736, 760). דברים אלה יפים מכח קל
 20 וחומר עת מדובר בענייננו בעדות יחידה של בעל-דין המעוניין בתוצאת ההליך. מכאן
 21 שאני קובע כי התובע לא הוכיח את יסוד ה"פרסום" ביחס לאירוע בתחנת המשטרה.

היות הפרסום לשון הרע

22
 23 22. כידוע, השאלה אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע כמובנו בסעיף 1 לחוק - היא
 24 שאלה פרשנית, במסגרתה יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו, לפי
 25 אמות המידה המקובלות על האדם הסביר. משמע, יש לפרש את הביטוי באופן
 26 אובייקטיבי ולברר האם מדובר בביטוי שעלול לפגוע באדם בעיני האדם הסביר,
 27 כאשר אין לייחס חשיבות מכרעת לכוונת המפרסם או לדרך בה הובן הפרסום על ידי
 28 הטוען לפגיעה בו (ר' ע"א 740/86 **תומרקין נ' העצני**, פ"ד מג(2) 333; ע"א 1104/00
 29 **אפל נ' חסון**, פ"ד נו(2) 607 ו-ע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ'** פ"ד נח(3)
 30 (558). בחינת ההתבטאות צריכה להיעשות בהקשר לנסיבות הכוללות בהן נאמרה
 31 ובהתאם ללשון המשתמעת של הדברים (רע"א 9647/17 **עופר בהט נ' גדי דגן**
 32 (31.12.17), בעמ' 5). כן יצוין, כי לצורך גיבוש יסוד זה לא נדרש להוכיח כי אדם הושפל

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 או בווה בפועל בעקבות ההתבטאות הפוגענית – ודי בכך שהפרסום **עלול** היה להביא
2 לתוצאה זו (ר' רע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר** (12.11.16)).
- 3 23. בענייננו, בחינת האמירות שפורסמו על ידי הנתבע באירוע בקניון, בפרסום בפייסבוק
4 ובתגובות הנתבע בפייסבוק, מובילה לכלל מסקנה כי חלק ניכר מהן עולות כדי לשון
5 הרע, משהן עולות היו להשפיל את התובע בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה, לבוז
6 או ללעג מצדם (ס' 1(1) לחוק); הן עולות היו לבזות את התובע בשל מעשים, התנהגות
7 או תכונות המיחסות לו (ס' 1(2) לחוק) והן עולות היו לפגוע במשרתו של התובע
8 ובמקצועו (ס' 1(3) לחוק). זאת, משבאמירות הנתבע הוא התייחס אל תפקיד השוטר
9 שמילא התובע בזלזול ובבוז, כ"בריון" ו"מאפיונר" אשר תפקידו להציק לאזרחים
10 ללא הצדקה, חי על חשבונם ו"סוחט" ו"גונב" מהם כסף בהוראת "פקיד עליון" (הכל
11 כלשון הנתבע).
- 12 24. חומרה מיוחדת יש לייחס לאמירות הנתבע לתובע לפיה הוא "פאשיסט מקצועי"
13 ו"יותר גרוע מנאצי" – אמירות קשות ופוגעניות במיוחד אשר לגביהן נקבע לא אחת
14 בפסיקת בתי המשפט כי שימוש בביטויים הקשורים לשואה או ייחוס תכונות נאציות
15 לאישיותו של אדם מהווה לשון הרע ואינן יכולות לחסות תחת ההגנה של חופש ביטוי
16 (ר' רע"א 10520/03 לעיל, בעמ' 53 וכן, למשל, ע"א (ת"א) 52910-09-12 **הולצמן נ'**
17 **שפטל** (29.10.13); ת"א (ת"א) 29244-06-14 **לאה כהן נ' ברוריה בן חמו צור**
18 (06.08.17); ת"א (ת"א) 78285/96 **אפרים חירם "פיחוטקה" נ' ד"ר יקותיאל שרעבי**
19 **"קוטי"** (7.02.02); ת"א (ת"א) 33239-07-12 **יורם שפטל נ' נתן זהבי** (29.09.13); ת"א
20 (י-ם) 1999/86 **ח"כ שולמית אלוני נ' שבועון "המחנה היהודי"** (5.9.90) ור' גם:
21 "קרניאל, גזענות, תקשורת ולשון הרע- האם מותר לומר על גזען שהוא
22 **נאצי? המשפט 19 (תשס"ה) 40**)).
- 23 25. הנה כי כן, חלק ניכר מהאמירות שהשמיע התובע באירוע בקניון, בפרסום בפייסבוק
24 ובתגובות בפייסבוק מהוות לשון הרע כלפי התובע.
- 25 **האם הפרסום מוגן**
- 26 26. בכתב הגנתו טען הנתבע להתקיימות תחולת סעיפים 15(2) ו-15(3) לחוק, משמע כי
27 הנתבע פרסם את הדברים בתום לב בנסיבות בהן היחסים שבינו לבין האדם אליו
28 הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום,
29 וכי הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין כשר של הנתבע של האדם שאליו הופנה הפרסום
30 או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

1 בחינת טענות הנתבע אלה, אל מול הפרסומים המהווים לשון הרע כאמור, מעלה כי
2 לא נמצא כל יסוד לקבלתן, משהנתבע לא הציג כל חובה חוקית, מוסרית או חברתית
3 שהוטלה עליו לערוך את הפרסומים האמורים, וממילא לא היה באף אחד
4 מהפרסומים שביצע הנתבע צורך כלשהו לשם הגנה על עניין כשר של הנתבע או אחר.
5 ודוק: מערכת היחסים החוקית, המוסרית והחברתית שבין שוטר לאזרח, חייבה את
6 הנתבע לשתף פעולה עם השוטר בעת שזה ממלא את תפקידו, להזדהות בפני השוטר
7 ולספק הסבר לשוטר מדוע הוא, על פניו, מפר את הוראות החוק בכך שהוא אינו עוטה
8 מסיכה על פניו בניגוד לתקנות הקורונה (או למצער לשמור על שתיקה בהתאם לזכותו
9 על פי הדין). מערכת יחסים זו לא הצדיקה, קל וחומר שלא הטילה חובה, להשמיע את
10 האמירות שהושמעו מפי הנתבע באירוע בקניון, וממילא לא הצדיקה לפרסם את
11 הדברים הפוגעניים שנאמרו ברשת הפייסבוק, כמו גם להגיב לתגובות אנשים על
12 הפרסום בפייסבוק באמצעות הוספת אמירות פוגעניות נוספות. מכאן שאיני מקבל
13 את טענות הנתבע בדבר כך שההגנה הקבועה בסעיפים 15(2) ו-15(3) לחוק חלות
14 בענייננו.

15 28. אשר לטענת הנתבע לפיה פרסומיו נעשו "בעידנא דריתחא" בחוסר מודעות, לנוכח כך
16 שנלחץ מהאירוע אליו נקלע בקניון, אבהיר כי אין בידי לקבל את טענת הנתבע זו
17 כ"הגנה" מפני אחריותו בנזיקין או כטענה השוללת היות הפרסום בבחינת לשון הרע,
18 במובחן מהתחשבות בטענות אלה בכל הנוגע לשאלת הפיצוי המגיע לתובע, זאת
19 מהטעמים הבאים: **ראשית**, הנתבע לא הביא כל ראיה, קל וחומר תעודה רפואית,
20 להוכיח את טענתו כי לא היה מודע לאמירות שנאמרו מפיו באירוע בקניון, ומסקנה
21 שכזו אינה נלמדת כלל ועיקר מצפייה בסרטונים, אשר רק באירוע בקניון נמשכו על
22 פני פרק זמן של כ-20 דקות רצופות, במהלכן השמיע הנתבע מספר רב של אמירות,
23 בקול צלול וברור כאשר הדברים לא נעשו מתוך "מצוקה רגעית" אליה נקלע בעקבות
24 האירוע. **שנית**, הפרסום בפייסבוק (אשר כלל גם את כל הפרסומים באירוע בקניון)
25 ותגובות הנתבע בפייסבוק נעשו על ידו בחלוף **יומיים** לאחר האירוע בקניון, היינו
26 לאחר שהיה בידי פרק זמן ממושך להירגע ולשקול את הדברים, כך שלא ניתן לקבל
27 טענה כי גם פרסומים אלה נעשו "בעידנא דריתחא" וכי הנתבע לא היה מודע לעובדה
28 כי הוא מפרסמם ברשת האינטרנט בפני קהל עוקביו (ראה והשווה: ע"א (מחוזי ת"א-
29 יפו) 56413-03-14 **שבה נ' גלקסי טכנולוגיה רפואית בע"מ** (24.3.2015) בפסקה 24).
30 **שלישית**, בהתאם להלכה הנוהגת, ביצוע של עוולה בנזיקין, ועוללת לשון הרע בפרט,
31 אינו דורש הוכחת יסוד נפשי או אשם מצד המפרסם לצורך הוכחת אחריות, ולכן אין
32 משמעות לשאלה האם הפרסום נעשה בכוונת זדון, בהתרשלות או אפילו ללא
33 התרשלות על מנת שהפרסום ייחשב כלשון הרע (ר' רע"א 1272/05 **גד כרמי נ' דניאל**
34 **סבג** (2.12.2007) וכן ת"א (ראשל"צ) 15368-10-18 **רן רפאל וחנן נ' מדינת ישראל**

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

1 ודוק: (14.11.2020). חריג ה"אוטומטיזם", היינו ביצוע של פעולה פיסית ללא כל
2 מודעות נפשית – אשר הוכר, בדעת רוב, כפוטר מאחריות בנוזיקין בפסק-הדין בעניין
3 רע"א 1272/05 – אינו רלוונטי לנסיבות ענייננו בהן דברי הנתבע נאמרו מפיו בהיותו
4 .(בהכרה מלאה).

5 29. סיכומה של נקודה – הפרסומים הפוגעניים שנעשו על ידי הנתבע אינם חוסים תחת
6 הגנות החוק.

7 הסעד המתאים לענייננו

8 30. כידוע, הפיצויים הנפסקים בתביעות לשון הרע נועדו, בראש ובראשונה, לפצות את
9 התובע על הנזק שגרם לו הפרסום, וזאת גם במקרים בהם התובע לא הוכיח את נזקו
10 והוא עותר לקבלת פיצוי "סטטוטורי" - ללא הוכחת נזק (ר' רע"א 1108/04 **קידמה**
11 **בע"מ נ' אבקסיס**(20.12.2004) בפסקה 5 ו-רע"א 2015/15 **פלבסקי נ' חברת**
12 **פורמייקה בע"מ** (4.8.2016)). תכליות נוספות הן, במקרים המתאימים, להעניש את
13 מי שגרם לפגיעה בשמו הטוב של הנפגע, ככל שהייתה לו כוונה לפגוע, כמו גם לחנך
14 את הציבור בכללותו ולהרתיע אותו מפני פגיעה בכבודו של אדם (ר' ע"א 89/04 **נודלמן**
15 **נ' שרנסקי** (4.8.2008); ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp**
16 **נ' עזור** (22.7.2015) בפסקה 58 וכן ראה א' שנהר **דיני לשון הרע** (1997) בעמ' 369).
17 ההכרעה בגובה הפיצוי בתביעת לשון הרע היא בסופו של דבר על דרך האומדן, וזאת
18 בפרט במקרים בהם התובע עותר לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק (ת"א (א"ת) 2411/84
19 **קליש נ' גנות ואח' פ"מ תשנ"א** (ב) 461 בעמ' 468 וכן **שנהר**, לעיל, בעמ' 370).

20 31. בבוא בית המשפט לפסוק את הסעד המתאים, עליו לשקול, בין היתר, את טיב
21 הפרסום, היקפו ותפוצתו, את אופי הפגיעה בעקבות הפרסום ונסיבותיה, את אמינות
22 הפרסום ומידת חומרתו, את ההשפלה, הכאב והסבל שאירעו לנפגע, את מעמדו של
23 הפוגע והנפגע ואת התנהגות הפוגע והנפגע בפרסום ולאחריו (ר', למשל, ע"א
24 552/73 **רוזנבלום נ' כץ**, פ"ד (1) 589; ע"א 802/87 **נוף נ' אבנרי**, פ"ד מה(2) 489; רע"א
25 4740/00 **אמר נ' יוסף**, פ"ד נה(5) 510 וכן ראה **שנהר**, לעיל, בעמ' 404-382).

26 32. ודוק: בחינת נסיבות ביצוע הפרסום והתנהגות הצדדים בעת הפרסום מצדיקים
27 להתחשב בשיקולים הכרוכים גם במצבו האישי, הנפשי וההתנהגותי של המפרסם
28 אשר הובילו לביצוע הפרסום, או למצער, שעל רקעו בוצע הפרסום (ר', למשל, ת"א (י-
29 ס) 21120-07-16 **עיריית ירושלים נ' מימון אברג'ל** (23.11.2000) בעמ' 16; ת"א (הרצ'י)
30 39291-06-18 **שי תירם נ' אבלין כאלוף כהן** (3.8.2021) בפסקה 41; ת"א (הרצ'י) 9567-
31 05-18 **תקוה גדעון נ' צליל דאהן** (30.7.20), בפסקה 90; ת"א (ת"א) 9715-09-17 **אריאל**

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 שרעבי נ' רותם בן נאים (13.7.2000) בפסקה 68). עוד נקבע בפסיקה כי בקביעת הפיצוי
2 הכספי ניתן להביא בחשבון שיקולים הקשורים במצבו האישי-כלכלי של המפרסם
3 ובהיקף יכולתו לעמוד בחיוב שיוטל עליו (פסק-הדין בעניין ע"א 89/04 הנ"ל,
4 בפסקאות 64-73, ו-76).
- 5 33. לסיום אזכיר בהקשר זה כי בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים רשאי הוא להתחשב
6 לטובת הנתבע גם בהיות לשון הרע חזרה על מה שכבר נאמר; בכך שהנתבע היה
7 משוכנע באמיתותה של לשון הרע; בכך שהנתבע לא התכוון לפגוע ובהתנצלות שפרסם
8 הנתבע וצעדים שנקט להפסקת הפרסום (סעיף 19 לחוק).
- 9 34. בענייננו, כאמור לעיל, התובע עותר לראות בכל אחת מ-18 האמירות שנאמרו על ידי
10 הנתבע כפרסום עצמאי ונפרד אשר מזכה אותו בקבלת פיצוי כספי ללא הוכחת נזק,
11 ואף עתר לאפשר לו לתקן את כתב התביעה ולהגדיל את סכום התביעה מ-200,000
12 ש"ח (להם עתר לטענתו משיקולי אגרה) **"ככל שסבור בית המשפט שיש להגדיל את**
13 **סכום התביעה נוכח חומרת הדברים"**. כן עתר התובע למתן צו עשה לנתבע להסיר את
14 פרסומיו ולחייבו בפרסום הודעת התנצלות כלפי התובע ומשפחתו בשני עיתונים
15 יומיים ובפייסבוק של הנתבע למשך 30 ימים לפחות (עמ' 9-10 לכתב התביעה
16 המתוקן).
- 17 35. יובהר כי התובע לא הביא ראיות להוכחת נזקים ממוניים שנגרמו לו כתוצאה
18 מהפרסום, אך טען כי הוא בויש מהפרסום, בין היתר, על ידי העוקבים והמגיבים
19 לפרסום הנתבע בפייסבוק, וזאת למרות שלתובע עצמו אין חשבון פייסבוק (ס' 57-58
20 לתצהיר התובע). כן טען התובע כי הפרסום גרם לאחותו עוגמת נפש במקום עבודתה
21 ובקרב אנשים המכירים אותם, כמו גם לאשתו (ס' 60 לתצהיר התובע ומכתבים
22 שצורפו כנספח 3 לכתב התביעה המתוקן). בהקשר אחרון זה אציין כי התובע לא הגיש
23 תצהיר עדות ראשית, או, למצער, זימן לעדות את אחותו או את אשתו, וכי הנתבע,
24 מצדו, התנגד להגשת ראיות שלא מפי עורכן ולעדויות שמועה - ומכאן שהדברים
25 שנאמרו והוגשו על ידי התובע שלא מפי עורכן - לא התקבלו כראיה לאמיתות תוכן
26 (ר' בעמ' 12 ש. 18-20 לפרוטוקול).
- 27 36. הנתבע מצדו טוען, כאמור, כי תביעת התובע מופרזת משהיא מתייחסת, בסופו של
28 יום, לפרסום אחד שנעשה במסכת עובדתית אחת, אף היא על רקע מצבו הבריאותי
29 והנפשי של הנתבע - אשר היה שרוי בלחץ כתוצאה מהסיטואציה אליה נקלע. כן
30 מדגיש הנתבע כי הפרסום הוסר על ידו ואף פורסמה על ידו התנצלות על השימוש
31 שעשה במילה "נאצי" וכן הסבר אודות הסיבה בשלה ביצע את הפרסום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 לאחר ששקלתי את הדברים, אני סבור כי לא ניתן לראות בפרסומים שהוכח לעיל
2 שבוצעו על ידי הנתבע כפרסומים עצמאיים ונפרדים, אך מנגד- לא ניתן לראותם
3 כפרסום אחד (לעניין האיסור במתן פיצוי ללא הוכחת נזק בשל אותה לשון הרע ר' ס'
4 7א(2) לחוק). תחת זאת, יש לראות את כל האמירות שנאמרו מפי הנתבע **באירוע**
5 **בקניון** כפרסום אחד - שבוצע ברצף של זמן, מקום ו"בימת פרסום", בעוד שאת
6 **הפרסום בפייסבוק ותגובות הנתבע בפייסבוק**, יש לראות כפרסום שני - אף הוא בוצע
7 ברצף נפרד ותחום של זמן, מקום ו"בימת פרסום" (ר' רע"א 2855/20 **פלונית נ' פלוני**
8 (6.10.2022 מעמ' 45)). אשר למהות הפרסום וחומרנו - ענייננו מצד אחד בשורה
9 ארוכה של אמירות פוגעניות, הכוללות אף את השימוש במילים הקשות "נאצי"
10 ו"פאשיסט", כמו גם "בריון", "מאפיונר", "גנב" ו"סוחט" וזאת ברשת הפייסבוק -
11 לה היקף חשיפה גדול מאוד המגיע, לכל הפחות, כדי מספר ה"עוקבים" של הנתבע
12 ברשת החברתית. מנגד - הדברים שנאמרו מטעם הנתבע בקניון כווננו ונשמעו באוזני
13 חבריו של התובע למקצוע (בעיקר השוטר אלגרבל), כאשר לא הוכח כי מי מעוברי
14 האורח בקניון נחשפו לתוכן הדברים שנאמרו, כולם, בשיחה בקול מתון בקניון רועש
15 מאוד. כמו כן, לקריאת הדברים ברשת הפייסבוק, בפרט על ידי אנשים שעוקבים דרך
16 קבע אחר פרסומי הנתבע ויש להניח שמכירים את פרסומיו, מרכיב מסויג של אמינות
17 והשפעה, כך שאלה גורמים לנזק מוגבל, בפרט משבפני מי שצפה בסרטונים שפרסם
18 הנתבע ניתן להתרשם דווקא מאדיבותו ומקצועיותו של התובע במילוי תפקידו
19 ומחוסר ההיגיון והעקשנות הבלתי מוסברת הטמונים דווקא בהתנהגות הנתבע. עוד
20 אזכיר כי למחרת הפרסום פרסם הנתבע התנצלות על השימוש במילה "נאצי" בקרב
21 אותם עוקבים, כי הפרסום הוסר על ידי הנתבע באופן עצמאי וכי הנתבע, יליד שנת
22 1984, אינו עובד או לומד אלא מתגורר עם הוריו בביתם (ר' בעמ' 4 לחוות הדעת
23 הפסיכיאטרית להלן וכן בעמ' 52 מש. 25 ובעמ' 53 ש. 13 לפרוטוקול).
- 24 38. על שיקולים אלה, יש להוסיף, כאמור, התייחסות **למצבו הרפואי-אישיותי המיוחד**
25 **של הנתבע**, לו רלוונטיות הן לעניין שכנועו האישי של הנתבע באמיתות דבר לשון הרע
26 שפרסם (לעניין ס' 19(2) לחוק) והן לעניין שיעור הפיצוי המגיע לתובע, בין היתר,
27 בהתחשב בתכליות החוק שהובאו לעיל. כדלקמן:
- 28 39. ביום 5.12.23 הוגשה לתיק בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית מטעם פרופ' יואב
29 כהן, ובה הערכה פסיכיאטרית בדבר מצבו של הנתבע אשר נערכה ביום 1.12.23
30 לבקשת אמו של הנתבע לשם פנייה למוסד לביטוח לאומי (להלן: "**חוות הדעת**").
- 31 40. חוות הדעת הוגשה לבית המשפט בהתאם להצעת התובע, לה הסכים הנתבע, במטרה
32 "**להוות 'עובדה' מוסכמת לעניין מצבו הרפואי/נפשי של הנתבע, מבלי שעורך**

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 המסמך יזומן לחקירה על תוכנו" (ס' 1 להחלטת בית המשפט מיום 26.11.23). יצוין
2 כי הצעת התובע להגשת חוות הדעת הועלתה על ידו בדיון מיום 26.11.23 לאחר שהוא
3 עצמו נמנע מלשלם את שכר-הטרחה אותו ביקש מומחה רפואי שמונה על ידי בית
4 המשפט לבקשתו במטרה לבדוק את מצבו הרפואי של הנתבע ולהוכיח טענתו כי
5 הנתבע "מתחזה" כבעל מוגבלות שכלית. בהקשר זה יוטעם כי על התובע, אשר ביקש
6 למנות את המומחה הרפואי, הוטל לשאת במימון ביניים בשכר המומחה, משהוא
7 הגורם אשר עתר למינוי המומחה להוכחת טענותיו בדבר "התחזות", כביכול, של
8 הנתבע, כך שלא הייתה כל הצדקה להטיל על הנתבע (אשר מיוצג בהליך על ידי הלשכה
9 לסיוע משפטי) לשאת במימון ביניים זה (ר' החלטה מבהירה לעניין זה מיום 13.6.23).
- 10 41. בחוות הדעת אשר התבססה הן על בדיקות שנערכו על ידי פרופ' כהן והן על שורה
11 ארוכה של מסמכים רפואיים, בין היתר של בית חולים לחולי נפש "כפר שאול" בו
12 הנתבע היה מאושפז, נקבע כי הנתבע הנו בעל הליך חשיבה סדור אך יש לו
13 **"Overvalued ideas לגבי התנגדותו למוסדות המדינה"** ו"חוסר שיפוט לגבי חוסר
14 ההתאמה של התנהגותו מול השוטרים ובבית המשפט" והוא "בעל תובנה חלקית
15 למצבו" (בעמ' 4 לחוות הדעת). בסיכום הדברים נקבע כי הנתבע הנו אדם "הסובל
16 מגיל צעיר מקשיים חברתיים ניכרים ומהתנהגות מוזרה" וכי "מצבו יכול להתאים
17 לאבחנה של הפרעה בספקטרום האוטיזם (Autism Spectrum Disorder) לפי
18 הקריטריונים האבחנתיים של DSM-5...". עוד נקבע בחוות הדעת כי לנתבע
19 "הפרעת אישיות פרנואידית וסכיזופילית, אשר אינה מסבירה את התמונה
20 במלואה, כגון קושי בהבנת סיטואציות חברתיות ובתקשורת לא מילולית ואת
21 ההתנהגות החזרתית בילדותו". כן נקבע כי "הנוקשות של [הנתבע] מביאה אותו
22 להיצמד למערכת האמונות המיוחדות שלו גם ברמה הנראית כחסרת תובנה ושיפוט"
23 (בעמ' 4-5 לחוות הדעת).
- 24 42. לנוכח התרשמות האמורה המליץ פרופ' כהן בחוות דעתו על הכרה של המוסד לביטוח
25 לאומי במתן נכות לנתבע, כדי לאפשר לו תמיכה מעבר למה שהוריו מסוגלים וכן
26 לאפשר לו שיקום, אם וכאשר יהיה מוכן לכך (בעמ' 5 לחוות הדעת).
- 27 43. על חוות דעת מקצועית זו בדבר מצבו הרפואי של הנתבע, יש להוסיף את ההתרשמות
28 הישירה של בית המשפט מהתנהגותו של הנתבע בפניו - אשר אופיינה בחוסר הבנה
29 מוחלט של המיחוס לו בתביעה והבעיות הקיימת בפרסומים שביצע (ר' לכל אורך
30 חקירת הנתבע בעמ' 56-35 לפרוטוקול); חוסר הבנה של המעמד המשפטי בו הוא
31 נמצא (הנתבע שב והתפרץ בדיונים בטענה כי התובע צריך לפצות אותו בסך של 45,000
32 ש"ח בשל כך שנגע בו, כביכול, באיבריו הפרטיים); חוסר הבנה של השאלות שנשאל

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 בדיונים וחוסר הכרה בדבר מרות בית המשפט (הנתבע התקשה מאוד לקבל את
2 הוראת בית המשפט להפסיק ולצלם את התובע בתוך אולם בית המשפט). על כל זאת
3 אזכיר כי האירועים נשוא התביעה התרחשו נוכח הימנעותו של הנתבע מלהזדהות
4 בפני השוטרים ולהציג בפניהם תעודה רפואית הפוטרת אותו מעטיית מסכת קורונה
5 - בנסיבות בהן הנתבע החזיק בכיסו תעודה שכזו. ואידך זיל גמור.
- 6 .44 נוכח האמור, ובהינתן העובדה כי חוות הדעת הוגשה כראיה להוכחת מצבו הרפואי
7 של הנתבע וכי התובע לא הביא כל ראיה אחרת לסתור את האמור בחוות הדעת, אין
8 בידי לקבל את טענת התובע כי הנתבע "מתחזה" לבעל מוגבלות שכלית, ואני קובע כי
9 המעשים המיוחסים לנתבע בוצעו על רקע מצבו הרפואי האמור, היינו מתוך אמונתו
10 הסובייקטיבית באמיתות הדברים שפורסמו על ידו, בנסיבות המצדיקות להקל
11 בקביעת שיעור הפיצוי בו יחויב הנתבע, ואינן מצדיקות ל"הענישו" ולנסות "לחנכו"
12 באמצעות הטלת פיצוי משמעותי.
- 13 .45 בהקשר אחרון זה אבהיר, ולו למען הסדר הטוב, כי אין לתת כל משקל לצפיית התובע,
14 בסיכומיו, לפיה בית המשפט יערוך חיפוש עצמאי ברשת האינטרנט אודות שם הנתבע
15 (ברשת הפייסבוק ובאתר יו-טיוב) על מנת להתרשם מכך שהנתבע מתחזה, כביכול,
16 לבעל מוגבלות שכלית – משהראיות על יסודן רשאי לתת בית המשפט פסק-דין זה, הן
17 אך ורק הראיות אשר הוגשו על ידי הצדדים בהליך, ואין בית המשפט רשאי לערוך
18 חיפוש כמבוקש או לקבוע ממצאים על יסוד חיפוש שכזה – והדברים הם בבחינת
19 מושכלות יסוד בשיטת המשפט הישראלית.
- 20 .46 עם זאת, בטרם אקבע את סכום הפיצוי בו יחויב הנתבע כלפי התובע בגין הפרסומים
21 המעוולים, אני רואה לנכון להדגיש, כי אלמלא מצבו הרפואי המיוחד של הנתבע
22 בעניינינו, היה מקום להטיל על הנתבע פיצוי בשיעור משמעותי, אשר ייבטא סלידה
23 ברורה מהפרסומים הפוגעניים שפורסמו על ידו ויעבירו מסר חינוכי ברור לנתבע
24 ולציבור בכללותו, כי חלה חובה חוקית ומוסרית לשמור על כבודם של בני אדם ובפרט
25 על כבודם ומעמדם של שוטרים הממלאים תפקידם. מכאן שקביעת שיעור הפיצוי
26 בעניינינו, מתחשבת בנסיבות האישיות המיוחדות של הנתבע להן השלכה ישירה על
27 הרקע והמניע לביצוע הפרסומים על ידו, כמו גם על תכלית הגשמת מטרות הפיצוי
28 בדיני לשון הרע.
- 29 .47 לאחר שהבאתי בחשבון את כל השיקולים האמורים לעיל, אני מעמיד את סכום
30 הפיצויים בהם יחויב הנתבע כלפי התובע על סך של 6,000 ש"ח בלבד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

- 1 .48 משהפרסום הוסר על ידי הנתבע בסמוך למועד עריכתו - אין עוד מקום לתת צו להסרת
2 הפרסום.
- 3 .49 בנוסף, בנסיבות שתוארו לעיל בדבר מצבו הרפואי של הנתבע, להודעת ההתנצלות
4 שפורסמה על ידי הנתבע ביום 4.9.20 ובשים לב למדיה בה נעשו הפרסומים ולחלוף
5 הזמן מעת פרסומם - לא מצאתי לנכון להורות לנתבע לפרסם התנצלות נוספת מטעמו.
- 6 **ה. סוף דבר**
- 7 .50 התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם לתובע סך של 6,000 ש"ח כפיצוי על נזקיו,
8 וזאת בתוך 30 ימים מיום פסק-דין זה.
- 9 .51 אשר לפסיקת הוצאות המשפט בענייננו, לא ראיתי לנכון להטיל חיוב נוסף על הנתבע
10 וזאת לנוכח השיקולים הבאים שיבואו בקצרה: רובה ככולה של תביעת התובע לא
11 התקבלה (התובע עתר כאמור לפיצוי בסך שלא יפחת מ-200,000 ש"ח, בנוסף לסעדים
12 נוספים שנדחו); סכום התביעה לו עתר התובע בתביעתו לא עמד ביחס ישיר להיקף
13 הנזק שנגרם לו (ר' לעניין אי-פסיקת הוצאות משפט ואף חיוב תובע בתשלום הוצאות
14 ההליך בנסיבות שכאלה: ע"א 559/87 מנחם חשאי ואח' נ' יצחק ארוין רונן, מו(1)
15 229, בפסקה 9; ת"א (מחוזי מרכז) 27007-10-13 יהונתן זנדברג טובלי נ' שידורי קשת
16 בע"מ (10.2.2014) ו-ת"א (שלום אש"י) 37813-07-18 יוסף ג'וזף סיטבון נ' דוד נורילאל
17 (21.11.2020)). בנוסף, בענייננו, התובע הכביד מאוד על ההליך המשפטי באמצעות
18 הגשת מספר רב של בקשות וכתבי טענות ארוכים ומכבידים (התובע אף נדרש על ידי
19 בית המשפט להגיש כתב תביעה מקוצר, לנוכח היקף כתב התביעה שהוגש מטעמו
20 כאשר גם תצהיר התובע כלל שורה ארוכה של טענות משפטיות מיותרות שמקומן לא
21 בתצהיר). כן יצוין כי גם את סיכומיו הגיש התובע ללא שמירה על ריווח בין שורות,
22 חרף החלטת בית המשפט מיום 3.4.24 (ר' עמ' 6 לפרוטוקול) ואף חזר על מעשיו אלה
23 בסיכומי התשובה שהוגשו מטעמו חרף החלטה נוספת שניתנה על ידי בית המשפט
24 ביום 23.5.24 בעקבות בקשה מטעם הנתבע (לעניינים שכאלה ראה: ע"א 6431/96 בר
25 זאב נ' מוחמד, פ"ד נב(3) 557 ו-ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד
26 לביאליק", פ"ד ס(1) 391. כן ראה והשווה לעניין זה הסמכות של בית המשפט להטיל
27 על התובע הוצאות לטובת אוצר המדינה - רע"א 162/24 מידן נ' איגמה ניהול ומסחר
28 בע"מ (11.1.2024) בפסקה 11 ו-רע"א 2507/24 אמירן לבון נ' ד"ר שולמית שרון
29 (14.4.2024) בפסקה 9). כמו כן לכל אורך ההליך המשפטי נקט התובע, באמצעות בא-
30 כוחו, בגישה לוחמנית ותוקפנית כלפי הנתבע, חרף העובדה כי מצבו הרפואי המיוחד
31 של הנתבע נקבע, לבקשת התובע עצמו, על יסוד מסמך רפואי כאמור, כנגדו לא הובאה
32 כל ראיה לסתור.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 51807-12-20 ביאזי נ' קרפך

1 .52. ודוק: לא נעלמה מבית המשפט האפשרות כי בענייננו, ייצא שכרו של התובע בהפסדו
2 משום שייתכן והוצאות המשפט בהן נשא לצורך ניהול ההליך עולות על שיעור הפיצוי
3 שנפסק לזכותו בסופו של יום. ברם, ככל שאכן שזו תוצאת הדברים, הרי שהיא רובצת
4 לפתחו של התובע ולא מצאתי מקום בנסיבות ענייננו להגדיל בשל כך את שיעור הפיצוי
5 שהוטל על הנתבע או לפסוק לתובע הוצאות, נוכח כל השיקולים שפרטתי לעיל.

6 .53. לפני סיום אציין כי בהחלטת בית המשפט מיום 7.4.24 התבקשו ב"כ הצדדים
7 להתייחס בסיכומיהם לאפשרות שלא יכללו בפסק-הדין פרטים מזהים אודות הנתבע
8 לנוכח המידע הרפואי הרגיש שצפוי היה פסק-הדין לכלול בענייננו. התובע התנגד
9 בסיכומיו לחסות את זהות הנתבע (ר' סעיף 22 לסיכומי התובע) בעוד שהנתבע לא כלל
10 בסיכומיו כל התייחסות לאפשרות זו, וממילא לא עתר לעשות כן. בנסיבות אלה, בהן
11 הנתבע, אדם בגיר המיוצג על ידי עורך דין, לא ביקש לחסות את פרטיו המזהים גם
12 לאחר שהתבקשה התייחסותו לאפשרות זו - לא מצאתי לנכון להורות מיוזמתי על
13 איסור פרסום זהות הנתבע בענייננו.

14 זכות ערעור כדין.

15

16 ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

17

אלעד לנג, שופט

18

19

